ТИХОМИР ТОМАНОВ: Добър ден!

Уважаеми господин заместник-министър, прави добро впечатление, че това което се спомена когато се представяше новият екип, че ще се интензифицират контактите с широкия кръг представители на сектора в това число и възстановяване активната работа на Националния съвет по горите се реализира, поздравления за това. Имам надеждата, че както и миналата седмица или по-миналата казах, че поставянето на това начало би могло да бъде добро и да продължи в следващите времена, когато дойде редовното правителство, тоест сега да се постави да се каже да се повлече крак, както се казва.

Имам усещането, че идвайки тук идвам, защото министъра се нуждае от някакъв съвет и така е записано и в закона, че при министъра се създава Консултативен съвет за политики и т.н., тоест ръководството на министерството би трябвало да има непрекъснато усещането и желанието да сондира мнения, да чувства потребност от съвети, макар че тази дума е доста амбициозна. Днес идвам с едно конкретно предложение, което направих при последното заседание на Националния съвет от миналата година, и вече станах пословичен, но няма да се притеснявам от това, с формирането на горските териториални единици. Става дума за едно действие, което стои в основата на организацията на цялостната горска дейност и когато липсва фундамента върху, който стои горското стопанство като цяло го няма, това е първо.

Второ, формирането на горските териториални единици е незаобиколима необходимост, не защото е записана в закона и е задължително да бъде изпълнено, а защото поставя ред в горите, слага нещата на мястото, на което трябва да бъдат.

По сегашното схващане при възлагане на инвентаризациите се получава, че общините със своите землища са част от някакво държавно горско стопанство, а не обратното, защото няма никаква логика да се пуска, да се организира процедура, в която да бъде вписано горите на общините попадащи в района на действие на едно държавно горско стопанство, а в района, и не общината е част от горското стопанство, било държавно или общинско, тъкмо обратното, отделните стопански субекти, които попадат в землищата на общините са част от тези общини и съвсем логично беше приет чл. 7, ал. 2 от закона не само заради това, че трябва да се финансира от републиканския бюджет инвентаризацията.

Трето, което е много съществено, нека юристите да го чуят, вече 15 години процедурите, които се възлагат за инвентаризация са в противоречие на законна разпоредба. Нали си давате сметка, че това е атакуемо, атакуемо е и би трябвало онзи, който отказва по някакви частни причини, с които не искам да занимавам аудиторията, не се подписва заповед за формиране трябва да бъде притеснен от това обстоятелство, че в един момент може да се появи атака.

Ще входирам предложение официално в „Деловодството“ по този въпрос.

По отношение на предлаганите промени в Закона за горите за финансиране на някои дейности тук беше наречено, че ще се финансират публични дейности, които се извършват в горите като основание за това. Бих помолил след малко да бъдат очертани кои са публичните дейности в горите и кои стопански субекти ги извършват?

Миналата година имахме заседание на Федерацията на европейските горски общини, което беше в Каталуния, там ни показаха как правителството на Каталуния подпомага общините и държавните стопански субекти в мероприятията с борбата с пожарите. Няма да ви разказвам разбира се какво точно ми беше демонстрирано, но тук подкрепям господин Добринов, държавата трябва да се ангажира с онези дейности в горите, мероприятия като част от горскостопанските планове, които представляват инвестиции дългосрочни и те са изброени. Навремето онова горско стопанство беше разделено на две, едното беше ЛКМ и строителство на горски пътища и се финансираше от бюджета чрез един фонд, а другото беше стоково производство, което беше дърводобива и други стокови дейности.

Трябва да се мисли по този начин, защото разширеното възпроизводство в горите, което е в много далечна перспектива, което е много далечно казвам, не може да бъде отнесено към себестойността за да може да бъде успешно осъществявано, от който и да бил стопански субект създаден, бил той държавно предприятие цяло голямо, като навремето тази роля се играеше чрез Фонд „ЛКМ“ за цялата страна и по този начин нашия сектор беше си обезпечил така да се каже вниманието на министъра на финансите, за да може да дофинансира този фонд, което на практика сега може да се направи по съответен елегантен начин за да може да се осъществи това чудесно намерение, само че трябва да се разпростре върху всички стопански субекти, които извършват тези публични дейности.

И накрая за състоянието, две думи за кризата, в която се намира секторът.

Уважаеми колеги, тук сме да кажем хора с опит, знаем какво е понятието интензивна форма на управление на горското стопанство. Това, което отчете господин Райчев за резултатите от последните десетилетия за състоянието на горите в България за нейните характеристики е плод на това, че няколко десетилетия българското горско стопанство беше с интензивна форма на управление. Има дефиниции за това коя форма е интензивна фирма и коя е екстензивна. Във всеки случай в последните няколко години, те не са няколко, а са доста, тенденцията е към екстензификация на горското стопанство и с ограничения на сечи, и на стесняване, рестрикции и каквито искате неща и изоставянето на ролята на държавата в регулациите и т.н. Би трябвало, когато се чертае горска политика и особено в рамките на преразглеждане на Стратегията за горите това мислене да стои в основата, защото какво е Горскостопанският план. Той набелязва мероприятия, чиято основна цел е подобряване състоянието на горите, редица мероприятия. Инструментът за изпълнение на тези мероприятия обикновено са сечите – инструмент, както беше казано, а не цел. Следователно трябва така да се направи, че потребните сечи, които трябва да се изведат, за да се постигнат лесовъдските цели да бъдат осигурени с финансиране как - чрез отглеждане на консуматори на дървесина. Ние трябва да си отгледаме консуматорите на дървесина. По друг начин не бих могъл да изясня мисленето си, защото това е единственият начин. Ние имаме потребление на дървесина, което е според мен хаотично и непостоянно и несигурно. Тук трябва да се търси разковничето.

Благодаря Ви, ако съм превишил времето, извинявайте.